

drage Fordel deraf maa have det hele afgjort og være Herre over Danmark inden ret mange Dage, saa vil det frembringe det aldeles sikre Svar, at det ikke kan betale sig at krænke Danmarks Neutralitet, at Risikoen er for stor og Udsigten til Fordel for lille. Dette, men ogsaa kun dette, vil være den sikre Garanti for, at vor Neutralitet vil blive respekteret.

Jeg skal endnu ofre et Par Ord paa Spørgsmaalet om Bombardementet. Naar det er paavist, at den nuværende Fæstningslinie ikke beskytter mod Bombardement, vil det sige: ikke mod Bombardement af svært Skyts. Et Bombardement af Felt-skyts maa anses for at være uigennemførligt overfor København selv med den nuværende Fæstning, naar man forsvarer den med den fornødne Kraft, dels fordi Erfaringerne vise, at Feltskyts ikke formaar at gennemføre et Bombardement af en større By, og dels fordi der i alt Fald dertil kræves saa uhyre Masser af Ammunition, at de ikke kunne skaffes frem til Fæstningen, uden at man har haft en ganske betydelig Tid til Raadighed.

Hermed mener jeg at have godtgjort, at Befæstningen netop er Betingelsen for, at vor Neutralitet kan blive respekteret, Befæstning er Betingelsen for, som det er vist i Forsvarskommissionen, at en Mobilisering overhovedet bliver mulig for os, Befæstning er Betingelsen for, at vi kunne optage det Kystforsvar, som vi alle ere enige om, at vi skulle optage, og endelig er Befæstning Betingelsen for, at vi, saafremt vi alligevel blive udsatte for et haardnakket og udholdende Angreb, ogsaa kunne yde et haardnakket og udholdende Forsvar, et Forsvar, der har Udsigt til at vare saa længe, at selv en stærk Angriber ikke har Haab om at kunne bryde det i den Tid, der er til hans Raadighed. Men i modsat Tilfælde: er den fjendtlige Besættelse gennemført, er den fait accompli, fordi vi ikke have bragt vort Forsvar i Orden, saa ere vi hjemfaldne til Sejrherrens Naade, naar Freden en Gang bliver sluttet, og hvad man kan vente af den, er udtrykt i det gamle Ordsprog: Ve de overvundne!

Reedtz-Thott: Den Sag, som foreligger til Behandling her, er jo den vigtigste, som i mange Aar har ligget paa Tingets Bord. Den har ventet i mange Aar paa sin Afslutning; en Afslutning, som efter min Mening af mange Grunde maa ønskes nu. Jeg imødeser ikke Resultatet med Glæde, thi jeg forudser, at der fra vor Side maa vises megen Resignation, en Re-

signation, som i Anerkendelse af den gode Villie, som paa mange Punkter faktisk er vist for at bringe Forbedring i den nuværende slette Tilstand, ogsaa bør vises for at opnaa en Forstaaelse. Ud fra dette Synspunkt kan jeg ganske slutte mig til de Betragtninger, som ere fremførte af min ærede Meningsfælle, det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs), og jeg skal ikke omtale denne Side af Sagen.

Men dette gælder jo kun en Del af Forsvarsordningen, omend jeg naturligvis anerkender, at det er en meget vigtig Del. Foruden den foreligger der jo hele Organisationen ved Hæren, og jeg maa der meget beklage, at de Forslag, som ere blevne stillede af det Mindretal i Forsvarskommissionen, hvortil jeg sluttede mig, ikke ere blevne lagte til Grund for Forslaget; thi efter min Overbevisning var det meget gode Forslag, og jeg ser ikke, at de stillede overdrevne Fordringer. Men jeg anerkender paa den anden Side, at det foreliggende Lovforslag er et brugeligt Grundlag for en Forhandling, som jeg for mit Vedkommende haaber maa føre til et Resultat. Det er jo vanskeligt med det korte Varsel, som er givet os her, at sætte os ind i alle Detaillerne af et saa omfattende Organisationsarbejde som det, der her foreligger, men jeg skal tillade mig at nævne nogle af de væsentligste Anker, jeg har at fremføre, Anker, som jeg mener ikke ere større, end at de med god Villie maa kunne imødekommes af den højtærede Regering.

Idet jeg skal vende mig til Lovforslaget om Hærens Ordning, maa jeg meget beklage, at Lovforslaget har forladt det Princip om Indførelse af almindelig Værnepligt, hvorom der blandt alle de forsvarsvenlige Grupper i Forsvarskommissionen var Enighed, og som fik et godt Udtryk i Flertallets Indstilling om en Udskrivning af 0,53 pCt. af Befolkningen. Dette Forslag er motiveret af samme Flertal Pag. 13 i Betænkningen, en Motivering, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. I denne Betænkning af Forsvarskommissionens Flertal staar der: „En Forsvarsplan, der fyldestgørende skal kunne løse disse Opgaver, maa først og fremmest bygge paa *det levende Værn*. Dets Styrkelse, Dygtiggørelse og rette Fordeling maa derfor blive Forsvarsordningens Hovedopgave.

Efterhaanden som Befolkningen og dermed den værnepligtige Ungdom er vokset i Tal, medens Tallet paa dem, der udskrives, er forblevet det samme, er der